

" Dan gaf ik mijn klant vooraf een vingerdoekje en een vingerkom"

Dan gaf ik mijn klant vooraf een vingerdoekje en een vingerkommetje met water voor na afloop, dan waren ze ook even zoet en konden ze hun ondernavelse handel schoon wassen voor ik weer met de shit thuis kwam. Ik wilde niet dat mijn dure Chesterfieldbank een zaadbank werd want kunstmatige inseminatie vond ik toch al altijd niks.

Om van de bank af te globberen op andermans zaad of kutsap voelde ik ook niets voor, dat trekt ontzettend in en krijg je er met geen Jif meer uit.

Ik ben namelijk altijd erg in voor Mr. Proper en handen wassen voor ze aan mijn spullen mogen komen, want je weet nooit wat je over huis haalt.

Zoenen ter begroeting houd ik ook helemaal niet van.

Je kunt van alles op lopen van die seksjuweel bevrijde teven en hoeren- lopers. Voor je het weet zit je aan de bruinpaarse Kaposisarcoom vlekken en rot het vlees van je ribben.

Laatst zat ik met Lila, een ex- vriendin hier op Arti, vroeger een prachtige meid met een lijf om je vingers bij af te likken, nu armoedig gekleed, twaalf ambachten, dertien ongelukken, broodmager, kleine, gele muizen- tandjes door het tanden knarsen, duidt trouwens op een agressief karakter, dun, droog henna kleurig haar en die nodigde mij uit de nacht met haar door te brengen waar ik in eerste instantie bij gebek aan beter wel op in wilde gaan om verloren tijd terug te halen, ze had net Proust gelezen over tijd die je moest inhalen met zijn tweetjes of zoiets, literair gelul dus waar de honden geen brood van lusten, maar toen ik hoorde dat ze meer dan duizend mannen had genaaid, waar onder een groot aantal zonder con- doom had ik er toch niet meer zo'n zin in om in andermans DNA met mijn leuter te stappen en zei dat ik die die verloren tijd maar liever liet voor wat die was en zij haar poesje elders mocht uitlaten. Ik voelde niks voor duizend en één nachten omdat ik niet in sprookjes geloof.

Ze werd pijnlijk en liep weg. Ik bleef alleen achter op mijn barkruk in Arti. Ik betselde nog een dubbel whisky on the rocks om bij te komen. Even goede vrienden toch?

Als ik voor een klant op pad ging die bij mij thuis op de bank zat te genieten van een pornootje had ik toch altijd een punt 38 in mijn broeks- riem, eentje in een schouderholster en een mes verstoppt bij mijn enkel, want je wist nooit waar je aan toe was met drugsgebruikers en als het fout loopt is het wel prettig om genoeg schietijzers uit het vet te kunnen halen om een lastpak vol lood te kunnen pompen en daarna met mijn mes zijn ballen er uit wippen.

Ik kwam dan onder die omstandigheden met enige regelmaat tien kilo of meer halen bij de grote baas, ook wel eens meer, maar dat was toch mees- tal het maximum een kilo of vijftig, omdat je anders logistieke problemen krijgt en het uitladen van een grote partij gaat dan opvallen. Je kan het er wel van in je rug krijgen als je net geen steekwagentje bij de hand hebt.

Ik woonde toen in Amsterdam Watergraafsmeer aan het Galileïplantsoen op het adres waar nu een streng gereformeerde, zwaar bebaarde dulle, maffe kunsthistoricus woont, vlak bij het Mariotteplein.

Hij was niet zo streng gereformeerd of hij jakte elk wijf dat beschikbaar was aan de Universiteit.

Het heet natuurlijk ook niet voor niks Vrije Universiteit waar hij doceerde en ik noemde het altijd Vrijende Universiteit want die gereformeerde te ven zijn de geilste uit de buurt, daar heb ik ook nog nooit een houten kut voor gehoord, want ze liggen open voor je met heel hun hebben en houw- en te stomen als een strijkbout.

Zo lang de dominee en de buren er maar geen lucht van kregen kon echt alles. Ik heb het dan niet over droogneuken met je kleine zusje onder tafel in de keuken, dan kun je er beter gelijk de beuk bij haar er in gooien is die kleine meid er meteen doorheen. Ik kende een psychopaat die als hij een kleuter op zijn leuter nam en defloreerde hij begon te zingen : “ Liesje, heb jij je vliesje nog ? ” En dat alles gezongen op de noten van “ The Bridge Over The River Kwai ”.

Nou had ik toch al weinig bemoeienis met de buren en dat wilde ik voor de zekerheid zo houden ook.

© juni 2015, fredvanderwal, BasicPublishing.nl